

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Secundus & vltimus. Oratio concludens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Atque hic tandem est finis amoris mystici, quem in hac vita secundum varios status, multiplices modos, atque ex parte nostra infinitas, & inobservabiles operationes desideramus, acquirimus, fouemus, & secundum mensuram donationis Christi digerendo perficimus, pro ut Deo dante per totam hanc summam breuiter declarare, & usque ad illam, quam in futuro expectamus gloriam, deducere conati sumus.

ORATIO CONCLVDENS.

ARTICVLVS VLTIMVS.

TRinitas, [essentia, a diuinitate ac bonitate superior & præstantior,] in temetipsa quidem in Nunc æterno fecundissima operatione agens, & diuinæ tuæ essentia bonitatem digerens ad intra: ad extra verò, & quæ alioqui sunt, & non sunt, creari tamen possunt, habitans lucem inaccessibilem: ita ut nil eorum quæ sunt, super eminentiæ tuæ præstantiam adæquare possit. quo, qualique modo fieri potuit, ut præter te aliud quidpiam quantumuis in se præstans, ac inferiora se excedens, & esse, aut dum est persistere possit? An non vel idèd Cherubim, ac purissimæ illæ intelligentiæ, cœlestesque potestates contremiscunt, ac timida cupiditate ducuntur, & quos paulò minus ab Angelis minuisti, procidunt ante sedentem in throno, & sub te curuantur qui

portant orbem, ac ingemiscit omnis homo? quidem enim est omnis caro, ut audiat vocem Dei viuentis, qui de medio ignis loquitur, & viuere possit?

Sunt tamen omnia quæ fecisti in cœlo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis, opera tua Domine, magna, exquisita in omnes voluntates tuas; & sua quodlibet sibi proportionata felicitate sicut est, ita & existit, & ut interminæ bonitatis tuæ quædam particula, ac vestigium gaudet, & bonis tuis perfruitur. hoc ipsum scilicet sola illa Bonitate tua, qua æternaliter in temetipso, secundum essentiam in vnitatem, secundum Personas autem in Trinitate beatissimè viuas, præstante, sicut enim intermina illa, & superexaltata sublimitatis tuæ Maiestas expetere videtur, ut ad intra, & tecum ab æterno nil præter te sit, minusue coexistat; ita quoque infinitus bonitatis tuæ thesaurus, distribuit, ut in tempore iuxta consilium voluntatis tuæ, omnia, & singula quæ sunt, & erunt, sint, existant, viuant, & in te gloriantur ad extra; in proprio suo esse, habere, viuere, tuique communiōne, ac laude. Tuæ ergò bonitatis misericordia, quæ iustitiam maiestatis superexaltat supereminenter; sicut alia præter se, esse, existere, ac viuere concedit, & compatitur: ita quoque exposcere videtur, ut eorum quodlibet suo quoquo, & sibi proportionato modo, te æternum honoret, laudet, glorificetque.

Idèd te sedente super solium excelsum,

sum, & eleuatum, pleni sunt cœli, & terra Maiestatis gloriæ tuæ, & inter adstantes exercitus cœlestium agminum, Seraphim clamant alter ad alterum, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria tua; commouenturque superliminaria cardinum à voce clamoris eorum; sed & procidunt viginti quatuor Seniores, & mittentes coronas suas ante thronum, dant gloriam, & honorem, & benedictionem, & adorant viuētem in sæcula sæculorum: quin etiam omnis creatura quæ in cœlo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo, omnes dicunt sedēti in throno, & agno; benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum.

En ergò Misericordissime Deus, cum alijs terræ vermiculus sum, existo, & uiuo, plasma, & opus manuum tuarum; tua quidem bonitate creatus rectus, propria autem ingratitude, & peccatorum voragine pabulum mortis, & titio ignis æterni, effectus. & hinc quidē iustitiæ tuæ æquitas ad barathri abyf-

sum me proicit; illinc autem superexaltans Misericordia in spem erigit, & æterna reuerentia, ad tui nominis honores, laudes, & gratiarum actiones inuitat, prouocatque. quamuis ergò multiplicata sint peccata mea, super capillos capitis mei, infinitæ tamen misericordiz tuæ memor, introibo in domū tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo: si quo modo fortè comprehendam in gratia veræ dilectionis: in qua ut comprehendar, Tu Domine Iesv, qui clauem vitæ, & mortis habes, solus præstare potes, & ut præstes, ad Pedes tuos, in SS. Cruce pro me clauis transfixos, procumbo, & deprecor gemitibus inenarrabilibus; utque totum quod per curuitatem inordinati amoris, ad commutabile bonum deperdidi, hoc ipsum per hanc, quantumcunque exiguam dilectionis tuæ descriptionem, & summam; nec non per preces, & merita Sanctarum, Tibique in præstanti hoc amandi modo dicatarum animarum, cum scœnore tibi restituam; æternum supplex oro.

Tibi ergò qui potens es omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis; Tibi, inquam, sit Gloria in Ecclesia, & in Christo

I E S V in omnes generationes sæculi
sæculorum Amen.

F I N I S.

Kkk 2

INDEX